

РЕШЕНИЕ

№ 5157

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6397** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 19.03.2020 г. по НАХД № 18130/2018 г. на СРС, НО, 18 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 27-452-1/06.08.2018 г., издадено от изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Медицински одит“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗ за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ.

В касационната жалба се твърди, че постановеното от СРС решение противоречи на материалния и на процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно е направено искане делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – изпълнителна агенция „Медицински одит“ – в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния ѝ представител, юрк. Т., е постъпила молба, в която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю.,

който счита касационната жалба за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства е установено, че в периода от 13.11.2017 г. до 15.11.2017 г., включително, е извършена проверка в [фирма] по повод подадена жалба от Д. С. Ж. в ИАМО.

При извършената проверка е констатирано, че на 16.04.2017 г., в 02.30 часа пациентът И. Е. Ж., на 50 г., е транспортиран от екип на ЦСМП-гр. С. в Спешно отделение на [фирма], за което е изготвен Ф. за спешна медицинска помощ № 42 161. Установено е, че болният е прегледан от д-р И. Ю. – дежурен лекар – специалист, без призната медицинска специалност. Назначени са лабораторни изследвания. Резултатите от медицинския преглед и лабораторните изследвания са отразени в Лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 9747/16.04.2017 г., 02.38 часа. Към медицинските документи е приложен амбулаторен лист за преглед със специалист „Платен преглед“ № 56288/16.04.2017 г., издаден в 04.04 часа от името на д-р И. Ю.. В амбулаторния лист няма отразена анамнеза, диагноза, статус и консултации със специалисти. Описана е само терапия.

След направения медицински преглед и извършените изследвания е установено, че пациентът има висока температура, болки и бактерии в урината. Поради липса на специалист нефролог на територията на лечебното заведение към момента на прегледа, на пациента са предложени два варианта – да се прибере в дома си и да се върне отново в лечебното заведение след 07.30 часа, когато ще има лекар – нефролог, или да престои срещу заплащане в т. нар. „дневен стационар“ до пристигането на съответния специалист.

Поради състоянието на пациента, който в следствие на предходно заболяване и претърпяно оперативно лечение е трудно подвижен, транспортирането му може да се осъществява само със санитарен автомобил – линейка, цената за което е около 100 лв. в двете посоки. Болният и съпругата му избират дневния стационар, като заплащат сумата от 160 лв. за наблюдение и медикаменти. Към медицинската документация на пациента са представени и финансови документи за заплатена на лечебното заведение сума от 160 лв. за наблюдение и мониториране на пациент над 6 до 24 часа. – Фактура № [ЕГН]/16.04.2017 г.

В 10.48 часа на 16.04.2017 г. с направление за хоспитализация /бл. МЗ/ НЗОК № 7/, подписано от д-р И. Ю., пациентът е настанен в отделение по нефрология в Първа клиника по вътрешни болести на [фирма] с приемна диагноза: други хронични тубулоинтерстициални нефрити, придружаващи заболявания: артериална хипертония II ст. Смесено тревожно депресивно разстройство. Състояние след операция по повод патологична фрактура на Тн9, компресионни фрактури на Тн7-Тн11. Вторична анемия.

Диагностично-лечебният процес е отразен в ИЗ № 11 685/2017 г.

От предоставените при извършената проверка медицински документи, е установено, че пациентът е прегледан за първи път от д-р Й. Г. – дежурен лекар в отделение по нефрология, също без призната медицинска специалност по нефрология на 16.04.2017 г. в 12.33 часа, видно от Амбулаторен лист № 65/16.04.2017 г.

Д-р А. Р. – лекар нефролог на разположение, е прегледала пациента за първи път на 17.04.2017 г. в 10.03 часа, видно от Амбулаторен лист № 436/17.04.2017 г.

С оглед констатираното при извършената проверка, е прието, че не е осигурено наличие на специалист – нефролог на територията на лечебното заведение към момента на прегледа на пациента, с което не е изпълнено задължението, съгласно Наредба № 49/18.10.2010 г. на МЗ, като пациентът е принуден да заплати сумата от 160 лв. за наблюдение и мониториране на пациент над 6 до 24 часа, въпреки че на същата дата болният е настанен за болнично лечение в същото лечебно заведение, с което е извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето.

Посочено е, че нарушението е извършено на 16.04.2017 г. и е установено на 15.11.2017 г.

Изпратена е покана до изпълнителния директор на лечебното заведение да се яви на 09.02.2018 г. в ИАМО за съставяне и връчване на АУАН.

Съставен е АУАН № А 27-452-1/09.02.2018 г., връчен на упълномощен представител.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 27-452-1/06.08.2018 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, като пациент всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права.

Правилна е преценката на СРС, че икономическите права на пациента не са били зачетени, тъй като е бил принуден да направи разход за транспорт или за престой в болничното заведение, с което и извършено посоченото в НП нарушение.

Съгласно чл. 221, ал. 2 от ЗЗ, лечебно заведение, което наруши права на пациент, регламентирани със ЗЗ и с нормативните актове по прилагането му, когато нарушението е извършено от лечебно заведение - едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществената санкция в размер от 500 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 3000 лв. В случая, определената имуществена санкция е в законоустановения минимум, поради което същата не може да бъде намалена.

Касационната инстанция споделя изцяло доводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, предвид характера на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, като не счита за нужно да преповтаря същите.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.03.2020 г. по НАХД № 18130/2018 г. на СРС, НО, 18

състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор д-р В. А. и прокурита Б. Сусам, да заплати на изпълнителна агенция „Медицински одит“ сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.